Dosarul penal nr. 1-742/2025
1-25132770-09-1-15092025

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

02 decembrie 2025 mun. Bălţi

Judecătoria Bălţi sediul central
Instanța de judecată compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Natalia Foma
Grefier Tudorița Mudric

Cu participarea:
Procurorului Oleg Reaboi
Avocatului Petru Popescu

În prezența
Inculpatului Ignatiuc Ion

examinând în şedinţa de judecată publică, în limba română, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuirea lui

Ignatiuc Ion *****, născut *****, cetățean al R.Moldova, originar și domiciliat în *****, căsătorit, un copil minor la întreținere, studii medii, ne suspus militar, ne judecat CNP *****,

în săvîrșirea infracţiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal,
termenul de examinare a cauzei 15.09.2025 – 02.12.2025,
procedură de citare legal executată,
cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța de judecată,

c o n s t a t ă:

Ignatiuc Ion în coparticipare cu ***** a.n.*****, la data de 08.08.2025, aproximativ la ora 02:30, aflându-se în baia din interiorul clubului de noapte „Bantly” amplasat pe adresa mun. Bălți str.Konev 34, care se atribuie conform art.131 și art.1347 din Codul penal al Republicii Moldova, la un loc de utilizare publică, fiind accesibil pentru toți şi deschis publicului, din intenţii huliganice,

încălcând ordinea publică, care s-a manifestat prin încălcarea normelor de drept şi morale de comportare în societate şi exprimând lipsă de respect faţă de societate și față de alte persoane ce se aflau în local la momentul respectiv, manifestând, prin conţinutul lor o obrăznicie deosebită, fără careva motive întemeiate, au iscat un conflict cu cet. *****, *****a.n. în rezultatul căruia, i-au aplicat ultimului multiple lovituri cu pumni și picioarele pe diferite părți ale corpului, provocîndu-i dureri fizice, acțiuni care prin conținutul lui se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

Prin acţiunile sale Ignatiuc Ion, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (2) lit.b) Cod Penal cu următoarele semne ale infracțiunii: ”Huliganism, adică acţiunile intenţionate, care încalcă ordinea publică, însoţite de aplicarea violenţei asupra persoanelor, acţiunile, care prin conţinutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvîrșită de două sau mai multe persoane”.

În cadrul ședinței de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Ignatiuc Ion fiind asistat de avocatul Popescu Petru, a declarat personal că recunoaște în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecarea cauzei să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală care îi sunt cunoscute, la înțelege conținutul, nu are obiecții asupra lor și nu solicită administrarea de noi probe, înaintând instanței un înscris autentic în acest sens.

Procurorul nu a obiectat împotriva judecării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Instanța de judecată, studiind cererea inculpatului și audiind poziția lui, susținută de apărător, ascultând opinia procurorului, ținând cont de faptul că din probele administrate la faza de urmărire penală rezultă că fapta inculpatului este stabilită şi denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, dat fiind faptul că rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 Cod procedură penală, or, actele de urmărire penală nu prezintă careva semne că ar putea fi lovite de nutatea absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indicii că în faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile şi libertățile fundamentale garantate de Convenţia Europeană, deoarece fapta imputată inculpatului a fost just încadrată în conformitate cu dispozițiile prevăzute în Codul penal, iar participanții la proces nu au formulat careva cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe, instanţa de judecată a admis prin încheiere protocolară cererea inculpatului şi a procedat la audierea acestuia potrivit regulilor de audiere a martorului.

Fiind audiat în ședința de judecată, inculpatul Ignatiuc Ion după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 CPP a declarat că, vina sa în

comiterea infracțiunii a recunoscut-o integral și se căiește sincer. Referitor la pedeapsă, pledează pentru amendă.

Tot aici a mai comunicat inculpatul că înțelege încălcarea comisă, îi pare rău de cele săvârșite și solicită instanței aplicarea în privința sa a pedepsei mai blînde.

Deși inculpatul Ignatiuc Ion a recunoscut vina integral, vinovăţia acestuia în şedinţa de judecată a mai fost dovedită şi prin alte probe acceptate de inculpat şi anume:

- raportul din punctul traumatologic din 08.08.2025 ora 04.55 prin care se atestă stabilirea leziunilor corporale la ***** (f.d.4);
- proces-verbal de ridicare din 08.08.2025 prin care este ridicat de la partea vătămată 4 file Rentghen (f.d.11-15);
- proces-verbal de ridicare din 14.08.2025 prin care sunt ridicate acte procesuale din cauza penală nr.2025040915 (f.d.18-19);
- proces-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 15.08.2025 prin care partea vătămată l-a recunoscut pe cet.***** ce l-a maltratat (f.d.75-77;
- proces-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 15.08.2025 prin care partea vătămată l-a recunoscut pe învinuitul Ignatiuc Ion ce l-a maltratat (f.d.78-80);
- raport de expertiza judiciară nr.202510D0433 din 29.08.2025 potrivit căruia la cet. ***** s-au depistat edem şi echimoze regiunea os zigomatic şi periorbital pe dreapta ce au fost produse prin acţiunea traumatică directă, conform p.35 „Regulament privind aprecierea medico-legală a gravității vătămării integrității corporale sau sănătății, aprobat prin HG nr.534/2023, publicat la 03.08.20 23 în Monitorul Oficial Nr. 287-290 (8793-8796)” se încadrează în categoria ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății. Echimozele au fost produse prin acţiunea traumatică cu obiect contondent dur (f.d.83-84);
- proces-verbal de ridicare din 18.08.2025 a înregistrării video (f.d.90-91);
- proces-verbal de examinare din 19.08.2025 a înregistrării video din care se atestă faptul comiterii infracțiunii de învinuit (f.d.92).

În conformitate cu art. 101 alin. (1)-(3) CPP, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanţa de judecată.

Analizând în cumul probele aduse în judecată de către acuzatorul de stat şi probele stabilite în ședința de judecată, instanța de judecată ajunge la concluzia că vina inculpatului Ignatiuc Ion este dovedită pe deplin, ultimul fiind vinovat de huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșite de mai multe persoane şi acțiunile lor se califică conform art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Potrivit art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, huliganism, adică acțiuni intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc prin obrăznicie deosebită, săvârșită de două și mai multe persoane, se pedepseşte cu amendă în mărime de la 750 la 1350 unităţi convenţionale sau cu închisoare de pînă la 5 ani.

Obiectul juridic special al infracțiunii de huliganism îl constituie relațiile sociale cu privire la ordinea publică.

Prin ordine publică se înțelege un sistem stabil de relații sociale, care asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei și a integrității patrimoniului, precum și activitatea normală a organelor și instituțiilor publice.

Latura obiectivă a infracțiunii se realizează prin acțiuni.

Prin încălcare a ordinii publice ce exprimă o vădită lipsă de respect față de societate se înțelege săvârșirea unor acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, care sunt încălcate într-un mod demonstrativ de către violatorul ordinii publice prin necuviință, neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățenii, prin înjosire a onoarei și demnității persoanei, încălcare îndelungată și insistentă a ordinii publice, zădărnicirea activităților de masă, suspendare temporară a activității normale a întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor, transportului obștesc etc.

Delimitarea dintre huliganism ca infracțiune penală și huliganismul ca contravenție administrativă se face ţinându-se cont de gravitatea încălcării ordinii publice, care se determină din circumstanțele cauzei, inclusiv locul și metodele săvârșirii faptei, intensitatea, durata lor etc.

Huliganismul însoțit de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violente constituie atât violență psihică, cât şi cea fizică, ce se poate manifesta prin cauzarea unor prejudicii sănătății, care pot surveni în urma săvârșirii unor acțiuni cu caracter violent, produse prin aplicarea de lovituri, prin imobilizarea, îmbrâncirea, punerea unei piedici victimei, urmate de vătămarea integrității corporale sau de leziuni corporale, sau fără cauzarea prejudiciului sănătății.

Este necesar de menționat că, în sensul art. 287 Cod penal, prin „violență” se înțelege violența soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, fie cu vătămare neînsemnată, care nu presupun nici dereglarea de scurtă durată a sănătății, nici pierderea neînsemnată şi stabilă a capacității de muncă.

Se consideră huliganism însoțit de acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o deosebită obrăznicie asemenea acțiuni huliganice care exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, însoțită, de exemplu, de batjocură față de victimă, încălcarea îndelungată și insistentă a ordinii publice, distrugerea și deteriorarea bunurilor, zădărnicirea activităților de masă, suspendarea temporară a activității normale a întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor sau a transportului public etc.

Infracțiunea de huliganism este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul comiterii acțiunii prejudiciabile.

Latura subiectivă a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă: făptuitorul înțelege că încalcă ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, că aplică violență asupra persoanelor sau amenință cu aplicarea unei asemenea violențe, că opune rezistență reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și că acțiunile sale, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, și el dorește săvârșirea acestor acțiuni.

Subiect al infracțiunii este persoana fizică responsabilă, care a atins la momentul săvârșirii infracțiunii prevăzute de alin. (2) ale art. 287 Cod penal – vârsta de 14 ani.

Reieșind din cele enunțate supra și din circumstanțele de fapt stabilite, instanța de judecată ajunge la concluzia că în cadrul cercetării judecătorești, de către acuzatorul de stat, au fost prezentate suficiente probe pertinente și concludente, care demonstrează pe deplin vinovăția inculpatului Ignatiuc Ion de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Stabilind vinovăţia inculpatului Ignatiuc Ion de săvîrşirea infracţiunii imputate, calificînd acţiunile acestora, instanţa de judecată la determinarea aplicării unei pedepse juste, corecte, atît sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, cît şi prin punctul de vedere al nevoii de reeducare a făptuitorului, va ţine cont de prevederile art. art. 7, 75 – 88 ale Codului penal, şi anume de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul săvîrşirii acesteia, de personalitatea inculpatului, precum şi de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea.

La stabilirea categoriei şi mărimii pedepsei instanţa de judecată ia în consideraţie că, inculpatul Ignatiuc Ion a fost găsit vinovat de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 750 la 1350 unităţi convenţionale sau cu închisoare de pînă la 5 ani.

Potrivit alin. (4) art. 16 Cod penal, infracţiunea comisă de către inculpatul Ignatiuc Ion este calificată ca fiind gravă.

La stabilirea categoriei pedepsei instanţa de judecată ia în consideraţie că, conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, ce se aplică de instanţele de judecată, în numele Legii, persoanelor ce au săvârșit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri și restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea pedepsei instanţa de judecată ţine cont și de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârșite, de motivul săvîrșirii acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

În acest sens instanța reține că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracțiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echitaţii sociale, adică adrepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art.75 alin. (1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, instanța de judecată indică că pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului Penal.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

La fel, în cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de ministri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delicvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Astfel, instanța la stabilirea mărimii și categoriei pedepsei i-a în considerație faptul că, inculpatul Ignatiuc Ion a recunoscut integral vina, se căiește de cele comise.

De asemenea, în detrimentul inculpatului Ignatiuc Ion nu au fost găsite circumstanţe agravante. Acuzatorul de stat în rechizitoriu la fel nu a stabilit şi nu a indicat existenţa circumstanţelor agravante.

Totodată, la stabilirea mărimii pedepsei instanța atestă că, inculpatul a recunoscut integral vina, solicitînd examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364^1 Cod de procedură penală. Prin urmare, la stabilirea pedepsei pentru speţă au incidenţă prevederile art. 80^1 alin. (1) Cod penal.

Potrivit art. 80^1 alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

În virtutea circumstanțelor sus-menționate și luând în considerație gravitatea infracțiunii săvârșite, faptul că, inculpatul Ignatiuc Ion, a recunoscut vinovăția, a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, instanța de judecată ajunge la concluzia de a-le stabili acestora o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 563 (cinci sute șaizeci și trei) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 28150 (douăzeci și opt mii una sută cincizeci) lei.

Conform art. 64 alin. (3^1) din Codul penal, în cazul infracţiunilor uşoare sau mai puţin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărîrea

devine executorie. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

Prin urmare, instanța consideră necesar să explice inculpatului dreptul de a achita în 3 zile jumătate din suma amenzii, caz în care hotărîrea va fi considerată executată integral.

Se comunică lui Ignatiuc Ion că, amenda stabilită urmează a fi achitată în mod benevol, în termen de 30 de zile de la data stabilirii ei, după care să informeze imediat instanţa de judecată despre achitarea amenzii, iar în cazul în care condamnatul nu va achita amenda, în decursul a 30 de zile de la rămânerea definitivă a hotărârii, documentul executoriu pentru încasarea silită a amenzii se va trimite executorului judecătoresc în a cărui competenţă teritorială, stabilită de camera teritorială a executorilor judecătoreşti, se află domiciliul lui Ignatiuc Ion.

Se explică lui Ignatiuc Ion că în conformitate cu prevederile art. 64 alin. (5) Cod penal, în caz de eschivare cu rea-voință de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală, ea se înlocuieşte cu închisoare, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unităţi convenţionale.

Cu referire la demersul acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 320 lei, instanța de judecată consideră necesar a-l admite.

În acest sens instanța reține că, potrivit art.227 alin.(1) CPP, cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenţei juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Potrivit art.229 alin.(1) CPP, instanța reține că, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a

acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor.

Din analiza materialelor dosarului s-a stabilit cu certitudine că la momentul constatării infracțiunii, inculpatul a fost supus examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și natura ei, pentru care au fost avansate din bugetul de stat suma de 320 lei.

Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârşirea unei infracţiuni, care impune desfăşurarea urmăririi şi a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o. Ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârşirea infracţiunii, temeiul juridic fiind vinovăţia sa infracţională, deoarece fără săvârşirea infracţiunii, astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat. Obligaţia inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală şi integrală, întrucât săvârşirea unei infracţiuni atrage în mod inevitabil desfăşurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligaţia de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia. De asemenea, obligaţia de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunţarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanţă.

Asemenea, stabilindu-se vinovăţia inculpatului în comiterea infracţiunii, acestuia îi revine obligaţia de a-i restitui statului toate cheltuielile suportate în legătură cu efectuarea acțiunilor de urmărire penală.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) CPP, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului.

Prin urmare, în scopul asigurării executării sentinței, instanța consideră necesar de a aplica în privința inculpatului Ignatiuc Ion, măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara, până când sentința va deveni definitivă.

Pentru aceste motive şi în conformitate cu art. 364^1, 384-385, 395, 397 ale Codului de procedură penală, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se recunoaște vinovat Ignatiuc Ion de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal şi în baza acestei legi, i se numește pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 563 (cinci sute șaizeci și trei) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 28150 (douăzeci și opt mii una sută cincizeci) lei.

Conform art. 64 alin. (3^1) din Codul penal, în cazul infracţiunilor uşoare sau mai puţin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită

dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărîrea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

Prin urmare, instanța consideră necesar să explice inculpatului dreptul de a achita în 3 zile jumătate din suma amenzii, caz în care hotărîrea va fi considerată executată integral.

Se comunică lui Ignatiuc Ion că, amenda stabilită urmează a fi achitată în mod benevol, în termen de 30 de zile de la data stabilirii ei, după care să informeze imediat instanţa de judecată despre achitarea amenzii, iar în cazul în care condamnatul nu va achita amenda, în decursul a 30 de zile de la rămânerea definitivă a hotărârii, documentul executoriu pentru încasarea silită a amenzii se va trimite executorului judecătoresc în a cărui competenţă teritorială, stabilită de camera teritorială a executorilor judecătoreşti, se află domiciliul lui Ignatiuc Ion.

Se explică lui Ignatiuc Ion că în conformitate cu prevederile art. 64 alin. (5) Cod penal, în caz de eschivare cu rea-voință de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală, ea se înlocuieşte cu închisoare, calculîndu-se o lună de închisoare pentru 100 unităţi convenţionale.

Se încasează de la Ignatiuc Ion, în contul statului cheltuieli judiciare în mărime de 320 (trei sute douăzeci) lei.

Se aplică în privința inculpatului Ignatiuc Ion, măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara, până când sentința va deveni definitivă.

Sentinţa poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălţi sediul central.

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Natalia Foma**